

For de i Henhold til Loven af 24. Marts 1899 oprettede Husmandsbrug skulle Bestemmelserne i nævnte Lovs §§ 10, 12 og 14—24 fremdeles være gældende. Endvidere skulle Bestemmelserne i nærværende Lovs § 20, 3die Stykke, ogsaa komme til Anvendelse paa disse Ejendomme.

For de i Henhold til Loven af 22. April 1904 oprettede Husmandsbrug skulle Bestemmelserne i nævnte Lovs §§ 10, 12 og 14—24 fremdeles være gældende.

§ 27.

Denne Lov underkastes Revision i Rigsdagssamlingen 1918—19; fører Revisionen ikke enten til en Forlængelse af Loven eller til en ny Lov, bortfalde Bestemmelserne i §§ 2—9, 11 og 14.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag:

Ifølge Lov om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere af 22. April 1904 skal nævnte Lov underkastes Revision i Rigsdagssamlingen 1908—09, og nærværende Lovforslag fremsættes derfor til Fyldestgørelse af denne Bestemmelse.

Lovforslaget er i alt væsentligt udarbejdet med Loven af 22. April 1904 som Forbillede. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Maksimumsværdien af de Ejendomme, der kunne antages som Husmandsbrug, har Regeringen dog ikke ment at kunne blive staaende ved Bestemmelsen i Loven af 22. April 1904 § 7, der fastsætter Laaneværdiens Maksimum (o: den Pris, hvori Ejendommen med Besætning og Inventarium kommer til at staa Husmanden) til 5,000 Kr. Da det nemlig paa Grund af saavel Jordprisens Stigning i de senere Aar som Stigningen af Material- og Arbejdspriser mange Steder har vist sig forbundet med Vanskeligheder at faa passende Husmandsbrug for en Sum af 5,000 Kr., foreslaar man i § 7 Laaneværdiens Maksimum sat op til 6,000 Kr., dog med Bibeholdelse af Undtagelsesbestemmelsen for de Tilfælde, hvor Egnens Jordpriser er særlig høje. Denne Bestemmelse om Laaneværdiens Forhøjelse vil medføre, at den Sum, hvorover vedkommende Landarbejder selv skal være raadig, maa stige i samme Forhold. Statslaanet foreslaas ligesom hidtil sat til $\frac{9}{10}$ af Laaneværdien, hvorved det

normale Maksimum for Laanets Beløb bliver 5,400 Kr.

Med Hensyn til de øvrige Punkter, hvori nærværende Lovforslag afviger fra Loven af 22. April 1904, skal man, idet man dog bortser fra enkelte Redaktionsændringer, bemærke følgende:

Til § 1.

Det Kommissionernes Formænd ifølge Loven af 22. April 1904 § 1 tillagte Kontorholdsvederlag af 8 Kr. for hver i et Finansaar tilendebragt Laanesag foreslaas forhøjet til 10 Kr. for hver saadan Sag.

Til § 2.

I Lighed med, hvad der ifølge Loven af 22. April 1904 gælder Landhaandværkere og Teglværksarbejdere, foreslaas det, at Fiskere, der delvis ernære sig ved almindeligt Landbrugsarbejde, skal stilles lige med egentlige Landarbejdere.

Til § 3.

Under Litra e har man anset det for rettest at foreslaa, at den Tid, i hvilken vedkommende Andrager skal have ernæret sig som Landarbejder, sættes til 6 Aar i Stedet for som hidtil 5 Aar. Samtidig har man foreslaaet, at Afbrydelser, der tilsammen ikke have strakt sig over 2 Aar, ikke skulle komme i Betragtning.